Pregunta 1. (4 punts)

Una cadena a és un infix d'un altra cadena b si la cadena a està continguda en la cadena b sense considerar els caràcters primer i últim de la cadena b. Es considera que la cadena buida és infix de qualsevol cadena i que una cadena de longitud menor o igual a 2 només té un infix: la cadena buida.

Per exemple, donades a = "ant", b = "atragantar", c = "atr", d = "tar" ie = "unt": la cadena a és infix de la cadena b però b no és infix de a; les cadenes c, d i e no són infixos de b.

Es demana: Implementar un mètode recursiu, amb el perfil mostrat en el requadre, que comprove si la cadena a és un infix de la cadena b. Aquest mètode ha d'usar obligatòriament el mètode esPrefixe vist en la pràctica 2 que comprova si la cadena a és un prefixe de la cadena b i el seu perfil és:

public static boolean esPrefixe(String a, String b)

```
/** Comprova si la cadena a és un infix de la cadena b
    Precondició: a i b poden ser cadenes qualssevol
public static boolean esInfix(String a, String b) {
   /* Cas base: la cadena buida és infix de qualsevol cadena */
   if (a.length() == 0) return true;
   /* Cas base: si a no és buida, la longitud de b ha de ser,
      com a mínim, 2 + la longitud d'a */
   else if (b.length()-2 < a.length()) return false;</pre>
   /* Cas general: a no és buida i a.length() <= b.length()-2 */</pre>
   else return esPrefixe(a, b.substring(1, b.length()-1)) | |
               esInfix(a, b.substring(1));
}
```

(1 punt) Pregunta 2.

Es demana: Respondre a la següent pregunta equivalent a la resolta durant la pràctica 1 de PRG: Quin és el mínim nombre de moviments de discos que s'han de realitzar per resoldre el problema de les Torres d'Hanoi amb 11 discos? (Justificar la resposta)

Si per a n discos es fan $2^{n}-1$ moviments, per a 11 discos es faran 2047 moviments.

Pregunta 3. (3 punts)

En el següent mètode, que mesura de manera empírica el cost en el cas promedi d'*inserció directa*, s'han comés 3 errors: 2 són per instruccions canviades de lloc i 1 és un error lògic.

```
0 public static void mesuraInsercio() {
       int[] vAl;
 1
 2
       long ti, tf, tta;
 3
       double tMedAl;
 4
 5
       // Imprimir capçalera de resultats
 6
       System.out.println("# MESURA D'ORDENACIÓ PER INSERCIÓ DIRECTA");
 7
       System.out.printf("#%7s
                               %16s", "Talla", "T.Promedi(mseg)");
8
       System.out.println("#----");
9
      tta = 0;
10
       for (int talla = TALLA_INI; talla <= TALLA_FI; talla += INCREMENT) {</pre>
           vAl = creaArrayAleatori(talla);
11
           for (int i = 0; i < REPETICIONS; i++) {</pre>
12
               ti = System.nanoTime();
13
               AlgorismesMesurables.insercio(vAl);
14
               tf = System.nanoTime();
15
               tta += tf - ti;
16
17
           tMedAl = tta / REPETICIONS;
18
19
           System.out.printf(Locale.US, "%8d %16.4f\n", talla, (tMedAl/1e6));
20
   }
21
```

Es demana: Indicar en els requadres següents per a cada error el número de línia i la seua solució.

La línia 9 hauria d'anar després de la 10.

La línia 11 hauria d'anar després de la 12.

En la línia 18 falta un casting a double o multiplicar per 1.0 alguna de les dues variables.

Pregunta 4. (2 punts

Es desitja obtenir el cost empíric d'un algorisme A. Després de l'obtenció de la taula de temps d'execució, s'executa el programa gnuplot en què es defineix la funció $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{a} \cdot \mathbf{x} + \mathbf{b}$ i s'executa el comandament \mathbf{fit} obtenint el següent resultat:

Es demana: Escriure en el requadre següent la funció d'ajust obtinguda i donar una estimació del temps que tardarà en executar-se l'algorisme A per a una talla 10.000, suposant que les dades vénen donades en la taula en mil·lisegons.

```
Funció d'ajust: f(x) = 2.0*x - 1

Estimació del temps d'execució per a talla 10000:
El temps requerit per a l'execució de l'algorisme A per a una talla 10000
seria f(10000) = 2.0 * 10000 - 1 = 19999 mil·lisegons.
```